

# РЕШЕНИЕ

№ 25774

гр. София, 03.12.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14  
състав**, в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Пламен Горелски**

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8572** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл.чл. 195, 196 ДОПК.

Адвокат Ц. Д., като пълномощник на „МСА КОНСУЛТ“ ЕООД оспорва с жалба, вх. № 25510/28.08.2024 г. РЕШЕНИЕ № ПИ - 247/06.08.2024 г. на и.д. „директор“ на Териториалната дирекция на НАП - С., потвърждаващо Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С240022-022-0040863/31.05.2024 г. на публичен изпълнител при същата дирекция.

Жалбоподателят, посредством адвоката: поддържа оспорването; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно представен списък. С жалбата и в съдебно заседание се твърди неправилност и незаконосъобразност на решението и на постановлението.

Ответникът - директор на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт заявява с писмена молба: оспорване на жалбата; становище по същество, за законосъобразност на обжалваното решение; искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерен размер на адвокатското.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 144, ал. ал. 1, 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществото на спора.

През 2016 г. в ТД на НАП – С. е образувано изп. дело №[ЕИК]/2016 за принудително събиране на дължими от „МСА консулт“ ЕООД публични задължения, които към

26.07.2024 г. са били общо 89 398, 57 лева. Дружеството предявило пред ТД на НАП – С. изпълнителен лист от 18.01.2024 г., издаден от Административен съд София – град по адм. дело № 5816/2023 г., във връзка с влязло в законна сила Решение № 2828/25.04.2023 г., с което същата териториална дирекция е осъдена да му заплати разноските за адвокатско възнаграждение, за две съдебни инстанции, в общ размер на 11 275 лева. След предявяване на този изпълнителен лист публичен изпълнител издал процесното ПНОМ, изх. № С240022-022-0040863/31.05.2024 г., с което наложил заповед върху сумата от 11 275 лева, за която приел да представлява вземане на длъжника по изпълнителното дело от трето задължено лице – ТД на НАП- С..

Дружеството счита, че не е допустимо смесването в случая на качеството „взискател“ с това на „длъжник“ по изпълнителното дело и е следвало да бъде проведено производството по Глава шестнадесета ДОПК (чл.чл.128-134) за прихващане на сумата от 11 275 лева с публичното задължение, предмет на изпълнителното дело. Коментирайки решението на териториалния директор излага и възражения, че: не е получавало покана за доброволно плащане на задълженията си; публичният изпълнител не е обосновал обезпечителна нужда, предвид чл. 121, ал. 1 ДОПК, без да отчита, че нормата се прилага за предварително обезпечаване на задължения, установени в хода на данъчна ревизия или при издаването на ревизионен акт, какъвто процесният случай не е.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

С оспореното Решение № ПИ - 247/06.08.2024 г. изпълняващ длъжността на териториален данъчен директор се е произнесъл по жалбата от дружеството, против ПНОМ, изх. № С240022-022-0040863/31.05.2024 г. и след като е обсъдил възраженията е потвърдил постановлението. Предмет на оспорване пред Съда, предвид чл. 197, ал. 2, изр. първо ДОПК е именно това решение. Като е изложил мотиви, вкл. за липса на основанията, по смисъла на чл. 208 ДОПК за отмяна на обезпечението ответникът е постановил законосъобразно и правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

В съдебното производство по оспорване на решението на териториалния директор, с което е потвърдено постановлението за налагане на обезпечителни мерки като процесните, Съдът разполага с възможност (чл. 197, ал. 3 ДОПК) да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, или ако не съществува изпълнително основание по чл. 195, ал. 5. Съобразно задължението, произтичащо от чл. 160, ал. 2, вр. чл. 197, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК Съдът следва да прецени законосъобразността и обосноваността на постановлението, и относно това, дали съответства на формата (чл. 196, ал. 1 ДОПК), спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Налагането на обезпечителни мерки е регламентирано с нормите от Раздел II „Обезпечителни мерки“, Глава двадесет и четвърта „Обезпечения“. При наличие на условията по чл. 195, ал.ал. 1-4 и ал. 6 ДОПК публичният изпълнител може да издаде постановление за налагане на обезпечителни мерки, което съдържа реквизитите, определени с чл. 196, ал. 1 ДОПК. С образуването на изпълнително дело на практика се поставя началото на изпълнителното производство. Безспорно е за случая, че: вземанията, послужили като основание за образуване на изпълнителното дело са публични държавни, установени окончателно по основание и размер; за обезпечаване

събирането им вече са наложени обезпечителни мерки с постановления от 2016 и 2017 г. Според разпоредбите на чл. 195, ал. 3 ДОПК обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, който обаче е оправомощен да действа при наличието на две хипотези: 1. по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане; 2. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание. Първата хипотеза очевидно не е налична в процесния случай, защото публичният е действал по собствена инициатива, провокиран от предявеното с изпълнителен лист от 18.01.2024 г., издаден от Административен съд София – град по адм. дело № 5816/2023 г. вземане от ТД на НАП – С.. Щом се е самосезирал публичният изпълнител, предвид нормата на чл. 195, ал. 3, т. 2, предл второ ДОПК е дължал да изложи нарочни мотиви, с които да обоснове и докаже, че наложените с ПНОМ изх. № С160022-022-0020634/30.08.2016 г. и ПНОМ, изх. № С170022-022-0087431/19.12.2017 г. не са достатъчни да обезпечат публичното вземане от 89 398, 57 лева. Такива мотиви в оспореното ПНОМ изх. № С240022-022-0040863/31.05.2024 г. липсват и това означава, че постановлението не съответства на изискванията за форма, по смисъла на чл. 196, ал. 1, т. 3 и т. 6 ДОПК, понеже не съдържа мотиви: за размера на главницата и лихвите към датата на постановяването му; за това, дали наложените с предходните две постановления обезпечителни мерки не са достатъчни да удовлетворят вискателя по изпълнителното дело. Действията на публичния изпълнител, като орган на НАП (арг. чл. 7, ал. 2 ЗНАП) следва да се подчиняват и на принципите за законност (чл. 2, ал. 1 ДОПК) и обективност (чл. 3, ал. 1 ДОПК). Издавайки ПНОМ изх. № С240022-022-0040863/31.05.2024 г. публичният изпълнител се е възползвал от властта си, но е упражнил същата превратно, понеже в хипотезата по чл. 195, ал. 3, т. 2, предл. второ ДОПК е постановил немотивиран административен акт, засягащ непосредствено имуществените интереси на длъжника по изпълнителното дело. Освен това публичният изпълнител не е следвало да издава ПНОМ изх. № С240022-022-0040863/31.05.2024 г., а е дължал да спре производството по изп. дело №[ЕИК]/2016, така както го задължава нормата на чл. 223, ал. 1, изр. първо ДОПК, тъй като предявеният изпълнителен лист е породил основание за прихващане на взаимни задължения.

Предвид изложените по – горе мотиви Съдът приема да отмени оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител. При това, основателно е искането на жалбоподателя за възстановяване разноските за държавната такса от 50 лева и заплатеното на адвоката възнаграждение от 500 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, вр. чл. 197, ал. 1 – 4 ДОПК, Административен съд София - град, 14<sup>-ти</sup> състав,

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 25510/28.08.2024 г. от „МСА КОНСУЛТ“ ЕООД  
РЕШЕНИЕ № ПИ - 247/06.08.2024 г. на и.д. „директор“ на Териториалната дирекция на НАП - С., потвърждаващо Постановление за налагане на обезпечителни мерки, изх. № С240022-022-0040863/31.05.2024 г. на публичен изпълнител при същата дирекция, както и самото постановление.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на „МСА КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноските за държавната такса и заплатеното на

адвоката възнаграждение, в размер на общо 550 лв. (петстотин и петдесет лева).  
Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: